

N:o 43.

Af herr **J. Sjöberg** m. fl., *angående höjning af tullen å fläsk.*

Förhållandena hafva nu utvecklats sig derhän, till fosterlandets sanna lycka, derom äro vi öfvertygade, att Riksdagen med all sannolikhet kommer att införa ett vida högre skydd å spannmål af olika slag, mjöl o. s. v., än det som funnits efter 1892 års beslutade nedsättning, liksom ju regeringen för sin del redan före riksdagens början påbjudit tillämpningen af tullsatser å dessa samma artiklar af vida högre belopp än här förut gällande.

Men det för landet lyckobringande skyddssystemet måste för att kunna gagna alla, som det afser att hjälpa, utvecklas så, att alla näringar, som deraf äro förtjenta och i behof, och som äro för landet naturliga, kunna få del af systemets fördelar. Isynnerhet förefaller det oss vara en gifven sak, att näringsidkare af samma klass, såvidt möjligt, blifva i åtnjutande af likformigt skydd.

Det är ur synpunkten häraf vi tillåtit oss här nedan värdsamt föreslå en höjning å nu gällande tullsatser å fläsk.

Det är nog samt bekant, att på vida sträckor af landsbygden svinafveln är en viktig, ja somligstädes den allra viktigaste förvärfskällan för jordbrukets idkare, hvilka der i följd af för jordbruket jemförelsevis ogynnsamma förhållanden icke skulle kunna existera på jordens afkastning ensamt, icke ens under väsentligt ändrade skyddsförhållanden för jordbruket. Skulle vid den sannolikt af denna Riksdag vidtagna revisionen af jordbrukstullsatserna artikeln fläsk utelemnas, skulle dels en stor orättvisa drabba de vidsträckta bygder, der svinafveln af skäl, som ofvan sagts, särskildt bedrifves, och dels skulle deraf härflyta en national-ekonomisk förlust af afsevärd betydelse.

Kastar man en blick på de här tillämpliga siffrorna i jordbruksstatistiken, finner man nemligen, att landets produktion af fläsk är mer än nog att fylla befolkningens behof, och att under sådana förhållanden

importera milliontals kilogram af denna vara årligen, samtidigt med att de svenska producenterna med kostnader och besvär få för en ännu större mängd svensk vara söka sig marknad utomlands, kan icke vara med landets sanna fördel öfverensstämmande. Under 1893, senaste året för hvilket officiella statistiska uppgifter föreligga, infördes hit 3,654,576 kilogram fläsk, men utfördes ej mindre än 6,577,759 kilogram (rökt fläsk respektive 6,233 och 662 kilogram). Dessa siffror visa ju, att inom landet produceras så mycket fläsk, att icke blott dess eget behof lätteligen fyllas, utan att ett betydande öfverskott derjemte finnes att exportera.

Det sålunda befintliga produktionsöfverskottet är så pass stort, att deri ligger en fullt tillräcklig garanti mot någon afsevärd prisstegring å varan, äfven om skyddet sattes ganska högt.

Dettas verkan är i alla händelser af stor betydelse, ty det bevarar åtminstone vår inhemska marknad åt inhemska producenter, äfven om dessas inbördes konkurrens håller priset nere å den svenska marknaden.

Af dessa och liknande skäl få vi alltså vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagade höja tullen å fläsk, andra slag, till 20 öre per kilogram.

Stockholm den 24 januari 1895.

Joh. Sjöberg
i Bodaryd.

C. F. Petersson
i Dänningelanda.

P. Svensson.

Nils Jönsson.

Aug. Peterson.

C. J. Jakobson.

B. Dahlgren.

Oskar Erickson.

Magnus Andersson.

W. Bengtsson
i Häradsköp.

C. F. Lind.

A. G. Jönsson.

I. G. Hazén.